

Увага!

Взявши в руки цю книгу, не читай усі сторінки підряд від початку до кінця. У ній повно цікавих пригод, що можуть трапитися з тобою у моторошному замку. Читаючи, ти можеш обирати поміж різних варіантів розвитку подій. Зробивши свій вибір, слідуй інструкціям, щоб дізнатися, що буде далі.

Але будь обережним! У моторошному замку треба бути готовим до всього: вовкулаки, монстри, скелети, привиди та інші потойбічні істоти тільки й чекають нагоди, щоб зіграти з тобою злий жарт. До того ж коридорами блукає кат із гострющою сокирою, що мріє поквитатися з тобою...

Добре обдумуй кожен свій крок. Якщо припустишся помилки, шляху назад не буде! Твої шанси вижити залежатимуть від здатності швидко і правильно оцінити ситуацію.

Бажаю удачі!

Ти стукаєш у двері місіс Кларк, усім нутром відчуваючи, що справи кепські. Місіс Кларк — директорка інтернату, в якому ти навчаєшся вже багато років. Страшенно сувора пані. І кожен візит у її кабінет завершувався для тебе серйозними проблемами.

Однак цього разу ти й гадки не маєш, що такого накоїв.

— Заходь! — почувся верескливий голос директорки.

Ти слухняно переступася поріг володінь місіс Кларк.

— Сідай і слухай! — каже вона, махаючи перед твоїм носом якимось папірцем. — Це заповіт. Заповіт твого дядька Вільяма.

Дядько Вільям? Але ж йому ніколи не було до тебе діла! Після смерті батьків десять років тому ніхто з родичів тобою взагалі не цікавився. Вони лише мовчки перераховували плату за навчання в інтернаті.

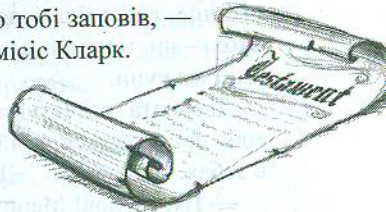
— Твій дядько Вільям дещо тобі заповів, — серйозним тоном повідомила місіс Кларк.

Ти вухам своїм не віриш. Невже ти отримаєш щось у спадок?

— Це замок, хлопче, — каже директорка.

Тобі перехопило подих. Цілий замок? Круто!

— Я бачу, ти в захваті, — продовжила місіс Кларк. — Але не поспішай радіти. Я б на твоєму місці спочатку подивилась, що то за замок...

Щось у голосі місіс Кларк тебе насторожує.

— Чому? Із замком щось не так? — питаєш ти.

Директорка холодно всміхнулася.

— Ну, знаєш, про замок Блекмун різне говорять...

Ти неспокійно засовався на стільці.

— Що саме говорять?

— Ой... забудь... це просто чутки, — відповідає місіс Кларк, відмахнувшись від тебе рукою. — Як я вже казала, подивись сам, що то за замок, тоді знатимеш напевне.

— А де він розташований?

— У горах. Недалеко звідси, години три на машині. Водій заїде за тобою завтра о десятій. Оскільки зараз вихідні, я дозволяю тобі поїхати. Але через три дні щоб був в інтернаті.

Водій? Ця новина подобається тобі все більше!

Ти ще звечора пакуєш речі.

Наступного ранку рівно о десятій і ні секундою пізніше ти стоїш біля воріт інтернату. Під'їжджає авто — чи, точніше, столітня таратайка, що ледве тримається купи.

Дверцята розчахуються, і з водійського сидіння тобі посміхається якийсь підозрілий тип із сигарою в зубах.

— Ну, здоров! Мене Бастер звати. Чого стоїш? Передумав їхати в замок?

Якщо ти не зважишся сісти в авто,
читай продовження на сторінці

20

Якщо ти сядеш в авто,
читай продовження на сторінці

101

Ти дзвониш у поліцію, хоча Джакомо наполегливо відмовляє тебе від цього, й обережно вислизаєш із замку, щоб переконатися, що поліцейські знайшли потрібний будинок. Джакомо зникає в темних коридорах — щоб стражі порядку не помітили його.

Поліцейські з недовірою слухають твою історію.

— Ну, схоже, ти трохи перебільшуєш... — каже один із офіцерів.

Усі разом ви йдете в будинок.

На порозі вас гостинно вітає Бастер. Чорт, він встиг сховати пістолет! Поліцейські з докором поглядають на тебе. Вони мило спілкуються з Бастером, леді Четтерфілд та лордом Дунканом. Усі троє раптом стають взірцем любов'язності. Тепер твої звинувачення здаються просто смішними.

Зрештою поліцейські йдуть геть. Вони не хочуть тебе більше слухати.

Ти залишаєшся в маєтку наодинці зі злочинною трійцею. Невдовзі ти таки опиняєшся в темниці — під замком! Тут ти проведеш решту своїх днів. Навіть Джакомо вже нічим тобі не зарадить.

Кінець